

[Handelsministeren]

modtaget nogen henvendelser. Jeg er bekendt med udtalelser fra norsk side fra nogen tid tilbage, som jeg tidligere både i energipolitisk udvalg og her i tinget har redegjort for, og siden da er der intet sket på dette område, for så vidt angår henvendelser til regeringen.

Hvad angår spørgsmålet om en olieledning fra Nordsøen til raffinaderi i Jylland, er der er række forhold af miljømæssig og økonomisk karakter, der spiller ind, og disse forhold er genstand for vurderinger.

Endelig henviste hr. Kaj Hansen til, at direktøren for Uno-X skulle have henvendt sig til handelsministeriet med henblik på statsstøtte eller samarbejde om olieimport. Jeg kan sige, at vi er opmærksomme på, at der er problemer for de små olieselskaber i øjeblikket. Disse problemer følges og vurderes, men vi har ikke planer om aktuel indgriben i et enkelt selskabs forhold, og vi har heller ikke planer om at følge OPEC-landenes henstilling om øjeblikkelig nationalisering af olieselskaberne.

Finansministeren (Heinesen):

Jeg vil gerne først svare på nogle af de spørgsmål, der er stillet. Hr. Poul Schlüter spurgte, om det var rigtigt, at repræsentanter for Den internationale Valutafond havde givet udtryk for, at vi er tæt på at komme i den situation, hvor vi bliver sat under international administration. Jeg kan ganske afkræfte, at Den internationale Valutafond har fremsat en sådan vurdering; det har fonden ikke.

Men jeg vil gerne for egen regning – det har altså ikke noget med valutafonden at gøre – tilføje, at hvis vi ikke foretog indgreb som dem, regeringen her foreslår til nedbringelse af betalingsbalanceunderskuddet, ville vi i løbet af få år skulle låne så meget, at vi uden tvivl ville blive stillet over for meget stramme krav til den økonomiske politik fra vore udenlandske långivere. Alene af den grund er vi nødt til at formindske underskuddet over for udlandet i de kommende år, ellers mister vi ganske enkelt kontrollen med samfundsudviklingen.

I denne forbindelse vil jeg gerne sige til hr. Askjær Jørgensen, at regeringen aldrig nogen sinde har benægtet, at de stigende renteudgifter er en stigende belastning for betalingsbalanceudviklingen. Det har vi såmænd

selv sagt tit, og vi har med jævne mellemrum tilsendt folketinget beregninger over de stigende renteudgifter.

Men det, som har forværret situationen i de seneste måneder, er de stærkt stigende olie- og råvarepriser. Det står i oversigten over statsfinanserne, og det er nøjagtigt så rigtigt, som det er skrevet.

Når hr. Askjær Jørgensen kan mene, at et fald i kronekursen betyder, at vi skal bruge mere udenlandsk valuta på renter og afdrag, må jeg tilråde hr. Askjær Jørgensen at studere finansministeriets publikationer med lidt større grundighed.

Flere ordførere har været inde på beskæftigelsesvirkningen; hr. Poul Schlüter henviste til nogle udtalelser fra arbejdsministeren og mente, at de stred imod udtalelser, som jeg har fremsat. Det er ikke tilfældet. Jeg har forstået, at det, som arbejdsministeren har udtalt, er, at afgiftsforhøjelserne og besparelserne isoleret bedømt vil øge ledigheden, men at de samlede foranstaltningers virkninger på beskæftigelsen selvsagt afhænger af besparelsernes og beskæftigelsesplanens konkrete udformning. Og den udtalelse og den vurdering er jeg enig i.

Derudover beror beskæftigelsesvirkningen jo også på afgiftsforhøjelsernes gennemslag på energiimporten. Jeg vil gerne understrege, at regeringen ved sammensætningen af de samlede foranstaltninger har tilstræbt at opretholde beskæftigelsen på det nuværende niveau, og det er her taget i betragtning, at den forudsatte afsvækkelse af stigningstakten i de kommunale udgifter indebærer en mindre kommunal skatteforhøjelse end den, der ellers ville blive tale om. Derfor kan jeg heller ikke på nogen måde bekræfte hr. Waldorffs påstande om beskæftigelsesvirkningen af de samlede indgreb; det har økonomiministeren lige gjort nogle bemærkninger om, og jeg skal derfor ikke sige mere om denne sag.

Hr. Poul Schlüter rejste dernæst nogle spørgsmål om provenuet af afgiftsforhøjelserne og spurgte, om det virkelig var rigtigt, at afgiftsforhøjelsernes umiddelbare provenu på 4,6 mia kr. kun giver et faktisk merprovenu på 2,7 mia kr. Det skøn kan jeg bekræfte, og jeg kan her henvise til den oversigt over statsfinanserne, som er omdelt til medlemmerne i morges. Men der er jo ikke noget som helst mærkeligt i, at et provenu, der er